

Sesja 6: Księga Powtórnego Prawa 12

Doktor Cynthia Parker

To jest doktor Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórnego Prawa. To jest sesja 6 z Księgi Powtórnego Prawa 12.

Wstęp

Okej, więc w końcu dotarliśmy do sedna Księgi Powtórnego Prawa. Patrzymy więc na Księgę Powtórnego Prawa 12. I właściwie, zanim przejdziemy do rozdziału, podzielimy ten wykład na dwie części. W pierwszej części zanurzę się w szaloną, skomplikowaną naukę, która jest zawarta w Księdze Powtórnego Prawa, a wszystko to dotyczy autorstwa. Skąd dostaliśmy książkę? Dlaczego mamy tę książkę? Kiedy to zostało spisane? Zajmiemy się tym wszystkim, a następnie porozmawiamy o rozdziale 12. Powód, dla którego zdecydowałem się umieścić sekcję o autorze i celu książki tutaj, na początku sekcji kodeksu prawnego, rozdziały 12 do 26, to dlatego, że to z powodu rozdziału 12 Księgi Powtórnego Prawa rozwinęło się wiele badań naukowych, które próbują to rozgryźć. Dlaczego napisano Księgę Powtórnego Prawa? Zależy to więc od tego rozdziału, dlatego przenieśliśmy tę rozmowę specjalnie do tego rozdziału.

A teraz szybki przegląd miejsc, w których byliśmy już na początku tego wykładu. Tak więc rozmawialiśmy już o historycznych rozdziałach 1-3 i rozmawialiśmy o 4, rozdziale 4, będącym sercem Powtórnego Prawa, i przedstawiał niektóre zespoły, które już słyszeliśmy powtarzane w kółko. Następnie przyjrzeliliśmy się rozdziałom od 5 do 11 i są to rozdziały hortatoryjne.

Są to rozdziały, które mają być przekonujące. Dużo jest w tych rozdziałach mowy o nie zapominaniu o historii; pamiętajcie, kim jest Bóg. To przekonujące, zachęcające rodzaje przemówień w rozdziałach od 5 do 11.

Kodeksy prawa

Teraz weszliśmy do sekcji kodeksu prawa. To jest sekcja, która zwykle przeraża ludzi, ale nie bój się. To fascynujące, naprawdę całkiem interesujące, więc podzielimy to na segmenty.

Co jest interesującego w kodeksach prawa? Może to zabrzmieć dziwnie, ale nie uważamy, że kodeksy prawa są interesujące, ale na starożytnym Bliskim Wschodzie kodeksy prawa były sposobem komunikowania idealnego sposobu bycia, tak że naturalne prawa wszechświat. Często kodeksy prawa są powiązane z narracjami o stworzeniu. Tak więc, kiedy inne narody miały swoje narracje o stworzeniu, swoje sposoby wyjaśniania sposobu powstania świata, często kończyły się one jakimś rodzajem kodeksu prawnego. Te powody, historie, które sobie opowiadamy o tym, jak zaczął się świat, są również historiami, które pomogły uzasadnić, dlaczego ten konkretny król jest u władzy i dlaczego mamy określone zasady, które mamy. Podobnie w Księdze Powtórzonego Prawa mówiłem już o tym, że kiedy wchodzicie do tej ziemi, jest rzucana wizja, która ma szansę być jak Eden, jak ogród. Ma potencjał odzwierciedlenia Bożej wersji dobra. Tak więc, izraelski kodeks prawny jest również sposobem na wyjaśnienie idealnego sposobu bycia.

I moglibyśmy się spierać, czy Izraelitom kiedykolwiek udało się osiągnąć kodeks prawny, ale jest on ustalony jako standard. To jest standard tego, co według Boga jest dobre dla ciebie i twojej kultury tu i teraz, żyjącej w tym konkretnym kraju.

Przekonamy się, że kodeks prawny zawarty w Księdze Powtórzonego Prawa jest bardzo szczegółowy i stawia Jahwe w centrum. Zatem Bóg jest centrum izraelskiej tożsamości i społeczeństwa izraelskiego. A zatem nie tylko sposób, w jaki postrzegają siebie, ale także sposób, w jaki zachowują się we własnych domach, społecznościach i otaczającym ich świecie.

Przekonamy się również, że ten kodeks prawny odzwierciedla przymierze, ale to przymierze nie jest jedynie prawdą, którą należy zrozumieć. To przymierze odzwierciedla rodzaj relacji, jaką Bóg ma ze swoim ludem.

Autorstwo – średniowiecze

Dobra. Mając więc bardzo pozytywne nastawienie do tego, o co chodzi w tym kodeksie prawnym, pozwólcie, że zagłębię się w komplikacje związane z Księgą Powtórzonego Prawa.

Tak więc w przypadku Księgi Powtórzonego Prawa, kiedy ludzie czytali Pięcioksiąg, chociaż w bardzo wczesnej historii, uważano, że Mojżesz napisał wszystkie pięć ksiąg Pięcioksięgu. Ale już, mam na myśli, oczywiście, nie może to obejmować rozdziału 34 Powtórzonego Prawa, ponieważ Mojżesz umiera w rozdziale 34. I już w krótkim badaniu, które przeprowadziliśmy na temat Powtórzonego Prawa, widzieliśmy już, jak czasami wygląda to jakby była ręka redakcyjna, gdy o Mojżeszu mówi się w trzeciej osobie.

Tak więc już w średniowieczu żydowscy rabini i żydowscy uczeni uznawali, że Mojżesz nie mógł napisać wszystkiego w Pięcioksięgu. Istnieje wiele historii napisanych na różne sposoby. Są rzeczy anachroniczne. Reprezentowane są zatem dwa różne okresy czasu.

Zatem już w średniowieczu pojawiały się pytania dotyczące tego, ile napisał Mojżesz? Co on napisał? A co napisał ktoś inny? Zatem te pytania pojawiają się już w średniowieczu i ludzie prowadzą tego typu rozmowy.

XVII-wieczne refleksje na temat autorstwa

W XVII wieku, już w XVII wieku i znowu, wciąż mówiąc nauką żydowską w XVII wieku, ludzie już mówili, że Pięcioksiąg został skompilowany dużo po Mojżeszu. W tym momencie musimy pamiętać, że Izraelici opowiadali historie. Przekazywali historie z pokolenia na pokolenie. Istnieje różnica między tym, kiedy wydarzenia miały miejsce, a kiedy zostały spisane historie tych wydarzeń. W XVII wieku ludzie pytali, kiedy ostatecznie wszystko zostało spisane i jak zostało zebrane w jedną całość, którą obecnie nazywamy Pięcioksięgiem?

3 Kodeksy Prawa: Kodeks Przymierza (Wj 20-23), Kodeks Świętości (Kpł 17-26) i Kodeks Powtórnego Prawa (Pwt 12-26)

Być może rzeczą, która w dużym stopniu odnosi się do Księgi Powtórnego Prawa i do rozmowy, którą będziemy prowadzić w związku z Księgą Powtórnego Prawa, jest to, że patrząc na Pięcioksiąg widzimy, że istnieją trzy wersje kodeksu prawa. Tak więc w Księdze Wyjścia znajduje się kodeks praw, zbiór praw. Jest jeden w Księdze Kapłańskiej, a teraz mamy go w Księdze Powtórnego Prawa. Odnosi się to również do sytuacji, gdy Mojżesz napisał Pięcioksiąg, dlaczego potrzebujemy trzech wersji prawa? A jeśli przeczytamy te wersje prawa, wszystkie wydają się być trochę inne. Czy to różni autorzy? A może po prostu wyraża inny cel stojący za każdym kodeksem prawnym?

Chciałem tylko wyrzucić to z siebie, że wiele osób tradycyjnie uważało, że autorem jest Mojżesz, ale od wieków ludzie dyskutują, w jaki inny sposób mogłoby się to wydarzyć. Teraz skupię się szczególnie na tym, czego możemy się dowiedzieć o autorstwie w oparciu o kodeks prawny, ponieważ właśnie to studiujemy w Księdze Powtórzonego Prawa.

Zatem wysuńmy pomysł, że możemy porównać kodeksy prawne, jak zobaczysz na tym slajdzie w Księdze Wyjścia od 20 do 23. Są to prawa zebrane w Księdze Wyjścia. W Księdze Kapłańskiej znajdują się one w rozdziałach od 17 do 26. Jak już powiedziałem, w Księdze Powtórzonego Prawa znajdują się one w rozdziałach od 12 do 26. Można wyłożyć najróżniejsze prawa, a prawa, które powtarza Księga Powtórzonego Prawa, są dość podobne do praw te z Wyjścia. Ale Księga Kapłańska ma zupełnie inny zestaw praw.

Obecnie nazywamy te grupy praw różnymi rzeczami. Nazywamy więc zbiorem praw Exodusu i nazywamy to Kodeksem Przymierza. W Księdze Kapłańskiej, ponieważ Księga Kapłańska tak bardzo stara się przekazać, w jaki sposób bezbożni ludzie mogą znajdować się obok świętego Boga, jak połączyć te dwie rzeczy? Rozdziały Księgi Kapłańskiej nazywamy Kodeksem Świętości. I nazywamy Powtórzonego Prawa Kodeksem Powtórzonego Prawa. Istnieje więc Kodeks Przymierza, Świętość, Kodeks Powtórzonego Prawa.

Gdybyście teraz przejrzeni i po prostu przeczytali te kody, i przeczytali je jeden po drugim, i jeśli mielibyście o nich otwarty umysł, moglibyście zauważyć, że istnieją różnice w tonie pomiędzy tymi rozdziałami, pomiędzy tymi rozdziałami w tych różnych kodach .

To skłoniło naukowców do powiedzenia. Zastanawiam się, czy możemy wziąć ton książki i strukturę książki, a może uda nam się dopasować ją do

okresu. Teraz może się wydawać, że wyciągają to z powietrza. Nie wiedzą, o czym mówią, ale chcę ci pokazać zdjęcie.

Gdybym miał pokazać wam zdjęcie wszystkich tych samochodów, powiedziałbym, że to kolekcja samochodów. Możesz to uporządkować? Więc jeśli byście rzucili okiem, mam sześć samochodów. Załóżmy, że mam jeden film, w którym występuje wszystkie sześć samochodów; wiedziałbyś, że to trochę zabawne, ale tak nie jest; nie opowiada historii o jednym konkretnym przedziale czasowym. Można datować te samochody i może się to wydawać dość intuicyjne. Więc oczywiście te samochody, jeśli je uporządkować, to będą CADBF E. A więc tak naprawdę jest to samochód francuski, który jeszcze nie istnieje. To idealny samochód, może kiedyś w przyszłości. Pokazano go na jednym z ostatnich pokazów samochodowych.

OK, więc to pokazuje, że jeśli jest to materiał, który dobrze znasz, całkiem łatwo jest ci uporządkować rzeczy, aby rozpoznać, kiedy te samochody pochodzą z tego samego okresu, a kiedy nie.

Tak więc uczeni, kiedy czytają te różne kodeksy prawa, Kodeks Przymierza, Kodeks Świętości i Kodeks Powtórzonego Prawa, faktycznie zauważają w tych kodeksach różne rzeczy, które skłaniają ich do myślenia; może uda im się to uporządkować.

Lokalizacja ołtarza w 3 kodeksach prawa

Zamierzam użyć czegoś, co pojawia się w 12. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa. Zatem sposób, w jaki te różne kodeksy, Kodeks Świętości, Kodeks Przymierza, Kodeks Powtórzonego Prawa, mówią o ofiarach składanych na ołtarzu. Zatem, jeśli weźmiemy to prawo ołtarza i weźmiemy to z Kodeksu Przymierza, które ma miejsce w Księdze Wyjścia, możemy je znaleźć w Księdze Wyjścia lub Kodeksie Świętości w 17 rozdziale Księgi Kapłańskiej. A

następnie to z 12 rozdziału Powtórnego Prawa, to o którym będziemy mówić za chwilę. Odkrywamy, że w rzeczywistości mówią one coś innego o ołtarzach. Istnieją bardzo spójne motywy, że wszystkie święte ofiary są składane na ołtarzu, czyli przed Bogiem.

Jednak to, co zauważyliśmy, kiedy patrzymy na Kodeks Przymierza, jak czytamy w Księdze Wyjścia, wydaje się stwierdzać, że może być wiele różnych ołtarzy. Ma to sens, ponieważ w Exodusie ludzie dość często się przemieszczają. Tak więc, kiedy Tabernakulum się porusza, jest budowany nowy ołtarz. I tak za każdym razem, gdy budowany jest nowy ołtarz, są to rodzaje ofiar, które możesz złożyć.

Kiedy czytamy Księgę Kapłańską, Księga Kapłańska zakłada, że jest tylko jeden ołtarz i jest to jedyny ołtarz przed jednym stabilnym miejscem, którym jest Przybytek.

Księga Powtórnego Prawa wydaje się być niemal prawem przejściowym. Tak więc, podczas gdy zakładaliśmy, że w Księdze Wyjścia prawdopodobnie jest wiele ołtarzy, a w Księdze Kapłańskiej tylko jeden ołtarz, Księga Powtórnego Prawa wydaje się być tym punktem przejściowym, który mówi, że odtąd będzie tylko jeden ołtarz. A święte ofiary można składać tylko na tym jednym ołtarzu. Ale Księga Powtórnego Prawa mówi, że możecie nadal składać ofiary w bramach waszych miast, o ile się nimi dzielicie i nie są to wasze oficjalne ofiary dziesięciny ani oficjalne ofiary dla Boga. Ale nadal możecie zabijać zwierzęta, dzielić się mięsem i urządzać ucztę w swoich miastach. Zatem Księga Powtórnego Prawa wydaje się nieco liberalna i bardzo rygorystyczna tylko w jednym miejscu. A jednak uwzględniając opcje, Księga Kapłańska tylko w jednym miejscu; Otóż to. Exodus, prawdopodobnie będzie ich wiele.

Byłby to więc jeden z tych przypadków, w których uczeni przyglądają się tym różnym kodom i słownictwu tych różnych kodeksów prawnych i twierdzą, że wydaje się to pokazywać nam różne okresy.

Okej, więc powstaje pytanie, kiedy spisano Księgę Powtórzonego Prawa lub kiedy możemy datować którykolwiek z tych kodeksów prawnych?

Więc mamy teraz; Przedstawię wam kilku różnych uczonych, którzy wywarli ogromny wpływ na historię nauki Księgi Powtórzonego Prawa.

Badanie współczesnego stypendium na temat autorstwa

A potem, kiedy dochodzimy do końca, jest tak wielu współczesnych uczonych robiących postępy i tak wiele różnych obszarów Księgi Powtórzonego Prawa, ale to są ci, o których mówi się w każdym komentarzu do Księgi Powtórzonego Prawa. Zaczniecie je faktycznie widzieć w nowych Bibliach, które są publikowane. Ci ludzie rzeczywiście się pojawiają; ich imiona pojawiają się we wstępach do Biblii. Dobrze jest więc przynajmniej wiedzieć, kim są i jakie pomysły przedstawiają.

Zacznę więc od współczesnej nauki. Mówiliśmy już o tym, jak kwestia autorstwa pojawiała się już od średniowiecza do XVII wieku. Kiedy wchodzimy w XIX wiek, mamy bardzo solidną europejską naukę, która wkracza na scenę i zmienia bieg wielu badań z Księgą Powtórzonego Prawa.

DeWette

Po części to zasługa tego dżentelmena, DeWette . Był niemieckim uczonym, który patrzył na Księgę Powtórzonego Prawa. Powiedział, że gdy spojrzymy na Księgę Powtórzonego Prawa, prawa z Księgi Powtórzonego Prawa od 12 do 26 nakazują pewien rodzaj działania, którego nie widzimy w dużej części historii Izraela aż do Jozjasza. Król Jozjasz jest jednym z naszych

wielkich reformatorskich królów. Pojawia się w 2 Królach, księdze 2 Królów. Więc DeWette, jednym z jego pomysłów było to, że Księga Powtórzonego Prawa została prawdopodobnie spisana tuż przed rządami Jozjasza. A jeśli czytacie w 2 Księdze Królewskiej, to Jozjasz jest tym, który odnawiał świątynię, a jeden z kapłanów w świątyni znalazł Księgę Prawa, jak się ją nazywa. I oni to wyciągają i wysyłają do Huldy, prorokini, a ona potwierdza, że to jest w oryginalnej księdze. Czyta ją Jozjasz i uderza go, jak daleko społeczeństwo izraelskie znajduje się od tej Księgi Prawa. To inicjuje i rodzi całą tę wielką reformę, której głową jest Jozjasz. OK, więc DeWette mówi, że Księga Prawa musiała zostać spisana tuż przed Jozjaszem, a zatem tą Księgą Prawa jest prawdopodobnie Powtórzone Prawo. I tak Księga Powtórzonego Prawa została napisana tuż przed Księgą Jozjasza. Powtórzonego Prawa jest odpowiedzialna za reformy Jozjasza.

Wskazuje na kilka rzeczy. Jednym z nich jest fakt, że w tym czasie Asyryjczycy byli dużym narodem na arenie międzynarodowej, a później Babilończycy byli bardzo zaangażowani w kult celestialny.

I w kilku miejscach w Księdze Powtórzonego Prawa widzimy ideę lub uznanie istnienia kultu celestialnego. I zwykle pojawia się w formie 12 lub 4 rozdziału Księgi Powtórzonego Prawa, gdzie obowiązuje zakaz czczenia ciał niebieskich. Tak więc DeWette mówi, że nawet sam pomysł, że Księga Powtórzonego Prawa wydaje się świadoma kultu niebiańskiego, musi oznaczać, że jest on umiejscowiony w okresie, gdy Asyria i Babilon czciły gwiazdy. Więc potencjalnie, ale to jeden z jego punktów.

Wskazuje również na fakt, że kiedy czytamy historyczne narracje z wcześniejszej historii Izraela, istnieje wiele różnych ołtarzy, które ludzie budują i przy których czczą, nie obcych bogów, ale Jahwe. I tak na przykład mamy

Salomona; po zbudowaniu świątyni idzie obok Gibeonu, aw Gibeonie składa Bogu kolejną ofiarę na ołtarzu i tam rozmawia z Bogiem o proszeniu o mądrość.

Lub jeśli pomyślisz o 1 Królów, w 1 Królów prorok Eliasz konfrontuje się z królem Achabem z Północnego Królestwa Izraela i idzie na górę Karmel ze wszystkimi fałszywymi prorokami Baala. On też buduje ołtarz. I w każdej z tych historii, a jest ich o wiele więcej, w każdej z tych historii te ołtarze nie wydają się być zakazane ani nie są złym pomysłem.

I tak, DeWette wskazuje na to i mówi wcześniej w historii Izraelitów, że wydaje się to być w porządku. Mieli inne ołtarze dla Jahwe, ale wiele ołtarzy, ale przez reformy Ezechiasza i Jozjasza, nie były one już dozwolone.

Bierze więc międzynarodowe wpływy z VIII i VII wieku, ideę ołtarzy oraz ideę kultu niebiańskiego, aby powiedzieć: Księga Powtórzonego Prawa musiała zostać napisana; wydaje się odzwierciedlać kontekst Jozjasza.

Juliusz Welhausen

Julius Welhausen jest prawdopodobnie jednym z kolejnych bardzo znanych uczonych, który wkracza na scenę i wprowadza pewne reformy, a może tylko trochę zaostrza ideę. Tak więc Welhausen również przygląda się zmianom w tekście tych kodeksów praw i mówi, cóż, jest Kodeks Przymierza, Kodeks Świętości i Kodeks Deuteronomiczny. Jeśli je uporządkujemy, gdzie one powinny być? Czy możemy je od siebie odbić? Czy możemy ich umawiać na podstawie tego, co robią? Cóż, być może Księga Powtórzonego Prawa należy do Jozjasza.

I tak rozwija całą tę myśl w odniesieniu do całego Pięcioksięgu. Nazywa się to Hipotezą Dokumentu. A może już o tym słyszałeś. Pomyślał więc, że

istnieją cztery różne źródła. I że te cztery oryginalne teksty zostały połączone, aby stworzyć Pięcioksiąg, który obecnie posiadamy.

Pomyślał więc, że istnieją cztery różne źródła, z których jedno nazywa Jahwistą J. Drugie, nazywa Elohistą, E. Wszystkie one pochodzą z różnych opowiadanych historii. Jakie imiona Boga pojawiają się w tych opowieściach? Te pierwsze dwa, powiedział, prawdopodobnie pochodzą ze Zjednoczonej Monarchii. W końcu wszystkie te historie i historie zostały ostatecznie spisane w czasach być może Saula, Dawida i Salomona.

Kodeks Kapłański, powiedział, że mamy tam dokumenty, w których są bardzo ściśle uregulowane prawa dotyczące zachowania w świętości, czyli zachowania w Tabernakulum lub zachowania w świątyni. Wszystkich tych nazywa Kapłanami. A w Księdze Powtórzonego Prawa właściwie rozpoznał całą Księgę Powtórzonego Prawa, a całość Księgi Powtórzonego Prawa wydaje się być czymś wyjątkowym. Ma więc swoje własne źródło i własny dokument.

Datowanie dokumentu kapłańskiego i dokumentu Deuteronomicznego ludzie zmienili z biegiem czasu, kiedy myślą, że tak jest. Ta dokumentalna hipoteza rządziła historią Pięcioksięgu i historią nauki przez bardzo długi czas. Właściwie aż do lat 70.

Poza hipotezą dokumentalną

W latach 70. zaczęliśmy mieć ludzi, którzy studiowali hipotezę dokumentu, którzy odkryli naprawdę interesujące rzeczy o Biblii i którzy zwracali uwagę na tak małe szczegóły w Biblii. Szykowały się ciekawe rozmowy. Ale doszło też do punktu, w którym ludzie rozdzielali Pięcioksiąg na małe, maleńkie fragmenty i doszliśmy do punktu, w którym straciliśmy sedno, ogólną historię i całą historię. W latach 70. zaczęliśmy odradzać się w postrzeganiu Biblii jako literatury, postrzegania jej jako stworzonej, pięknej, spójnej całości. Tak więc w

latach 70. mamy zupełnie inne potomstwo i sposób, w jaki odbywało się studiowanie Pięcioksięgu.

Wracając teraz do Księgi Powtórzonego Prawa, jeśli wrócimy do Kodeksu Powtórzonego Prawa, mamy kolejnych trzech bardziej wpływowych uczonych, którzy wskażą nam trajektorię nauki.

Pierwszym z nich jest Martin Noth, więc jest on naprawdę interesujący, ponieważ patrzył na Księgę Powtórzonego Prawa i na narracje historyczne od Jozuego do Królów. Stwierdził, że między tymi książkami jest wiele podobieństw. Był jedną z pierwszych osób, które stwierdziły, może, tylko może, Powtórzonego Prawa nie należy do Pięcioksięgu, Rodzaju, Wyjścia, Kapłańskiej i Liczb. Być może Księga Powtórzonego Prawa jest właściwie wprowadzeniem do narracji historycznych. Więc po prostu pogrupował to inaczej i powiedział, że Księga Powtórzonego Prawa została napisana, aby przedstawić te narracje historyczne i był to sposób, aby, kiedy te księgi zostały spisane, był to sposób, aby Izraelici osądzili się wobec prawa.

Tak więc w Księdze Powtórzonego Prawa są rzeczy; kiedy dochodzimy na przykład do Księgi Powtórzonego Prawa 17, jest tam bardzo wyjątkowe prawo związane z królami i miejscem króla w społeczeństwie. I to jest używane, powiedziałby Noth, każdemu królowi, a następnie porównywane z prawem w Księdze Powtórzonego Prawa.

Von Rad

Teraz Gerhard Von Rad, również niemiecki uczyony, zamiast tego spojrzal na wszystkie te dane i powiedział, że wiele z tego, co zostało przedstawione, ma wiele sensu, z wyjątkiem tego, dlaczego musimy powiedzieć, że Księga Powtórzonego Prawa została napisana tuż przed reformami Jozjasza?

Wygląda na to, że idą ręka w rękę. Wiele z tego, co mówi Księga Powtórzonego Prawa, bardzo szczegółowo odzwierciedla działania Jozjasza. Nie oznacza to jednak, że Księga Powtórzonego Prawa została napisana tuż przed Jozjaszem. Mogło istnieć dowolną liczbę lat przed Jozjaszem. Nie możemy zatem wykorzystywać faktu, że Księga Powtórzonego Prawa i Jozjasz idą ramię w ramię w datowaniu Księgi Powtórzonego Prawa, ponieważ forma Powtórzonego Prawa prawdopodobnie istniała już w czasach Jozjasza. Zatem Von Rad jest jednym z pierwszych, którzy przychodzą i mówi, że wszyscy powinni poczekać chwilę; Księga Powtórzonego Prawa może być potencjalnie znacznie starsza.

Cóż, Gordon Wenham, który jest bardzo nowym uczonym w Wielkiej Brytanii. Stwierdził, że Księga Powtórzonego Prawa zdecydowanie ma na myśli jedno miejsce na ołtarz i prawa, którym przyjrzymy się w 12. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa. Zatem tak, to prawda; jest tylko jedno miejsce. Powtórzonego Prawa jest bardzo szczegółowe w tej kwestii. Ale w przeciwieństwie do wszystkich uczonych, którzy byli wcześniej i wszystkich tych uczonych, którzy twierdzili, że Księga Powtórzonego Prawa mówi, że może być tylko jedno miejsce, Księga Powtórzonego Prawa musi być powiązana z Jozjaszem. Zatem miejsce wybrane przez Powtórzonego Prawa musi oznaczać Jerozolimę.

Gordon Wenham cofnął się o krok i stwierdził, że niekoniecznie. Powtórzonego Prawa mówi z pewnością, że może być tylko jedno miejsce, ale to jedno miejsce jest tylko jednym miejscem na raz, a nie wieloma miejscami.

Tak więc wiemy z przekazów historycznych, że Izraelici mieli miejsce kultu w Szilo na długo przed tym, zanim mieli miejsce kultu w Jerozolimie. A więc może tak jest, mówi Gordon Wenham, nie możemy datować Księgi

Powtórzonego Prawa na podstawie tych wszystkich podobieństw z Jozjaszem, ponieważ prawo, którego domaga się Księga Powtórzonego Prawa, to w rzeczywistości tylko jeden ołtarz na raz, tylko przed miejscem kultu Boga.

Okay, więc oczywiście było dużo zamieszania. Są inni uczeni; Sandy Richter jest wielkim uczonym, który spędził dużo czasu na studiowaniu Księgi Powtórzonego Prawa. Patrzy na Księgę Powtórzonego Prawa 12 i nie do końca podoba jej się pogląd Gordona Wenhama, ale twierdzi, że to prawo i rozdział 12 nie mają nic wspólnego z reformą Jozjasza, tyle że mówią o tym miejscu, gdzie Bóg „postanowi umieścić swoje imię. ” To zdanie w rzeczywistości oznacza stwierdzenie, że Bóg umieszcza swoje imię na jakimś terytorium, tak jak starożytni królowie Bliskiego Wschodu wbijali w ziemię stelę, umieszczali swoje imię na tej dużej tablicy i mówili: „Jestem właścicielem tej ziemi”. A więc Bóg wysuwa takie same roszczenia co do ziemi, do której zmierza Izrael. Innymi słowy, Księga Powtórzonego Prawa 12 to kolejny sposób na powiedzenie, że Bóg jest jedynym prawdziwym królem na tej ziemi, a nasze społeczeństwo będzie funkcjonować wokół Boga jako króla.

Wniosek o autorstwo

Tak więc, być może nie odpowiedziałem na tak wiele pytań, jeśli chodzi o podanie bardzo konkretnego imienia i daty autora Księgi Powtórzonego Prawa. I zrobiłem to celowo, ponieważ myślę, że naprawdę uczciwym sposobem odpowiedzi na to pytanie jest to, że jeszcze nie wiemy.

Nie sądzę jednak, aby to przeszkadzało w studiowaniu Księgi Powtórzonego Prawa. Widzieliśmy już, jaki jest piękny. Widzieliśmy już, jak dobrze jest skonstruowany i zawiera pewne pieśni, pieśni, które pojawiają się na końcu Księgi Powtórzonego Prawa, to bardzo stare i starożytne hebrajskie

pieśni. Ucieleśnia więc całą masę historii Izraelitów i jest to bardzo dobrze napisana i bardzo piękna książka.

Przesłanie Powtórnego Prawa

Nadal lubię czytać Księgę Powtórnego Prawa, aby powiedzieć, jaki jest biblijny pogląd na inwestowanie w miejsce, inwestowanie w społeczeństwo? Tak więc, gdyby Bóg zstąpił i powiedział nam, że jest to najlepszy sposób na zbudowanie społeczności i najlepszy sposób na inwestowanie w ludzi wokół siebie, aby ziemia kwitła, abyście mogli prosperować jako ludzie i abyście mieli dobre relacje z Bogiem i wszystkie te rzeczy działają razem. Księga Powtórnego Prawa jest księgą, po którą powinniśmy sięgać. Dlatego lubię skupiać się na tym w kontekście tego, jak Księga Powtórnego Prawa mówi nam, abyśmy budowali społeczeństwo. Więc zabieram ten pogląd ze sobą do kodeksu prawnego. Więc teraz zaczniemy patrzeć na rozdział 12 Księgi Powtórnego Prawa.

Powtórnego Prawa 12

Tak więc Księga Powtórnego Prawa 12 jest zorganizowana, powiedziałbym, prawie z podwójną ramką, w której zaczynamy i kończymy bardzo podobnymi pomysłami. Na początku mamy kilka wersetów, które mówią o zakazie kultu Kananejczyków, który jest powtórzony dla nas na końcu rozdziału, gdzie ponownie mamy zakaz kultu Kananejczyków. Większość rozdziału 12 dotyczy tego, jak naprawdę powinno wyglądać oddawanie czci Izraelitom. A więc to jest sedno rozdziału.

Powtórnego Prawa 12: Ramka początkowa i końcowa

Przejdźmy więc dalej i przeczytajmy razem niektóre z tych wersetów. Tak więc czytamy w Księdze Powtórzonego Prawa 12. Rozpoczyna się więc wstępem: „Oto są prawa i nakazy, których będziecie pilnie przestrzegać na ziemi, którą Pan, Bóg waszych ojców, dał wam, abyście posiadali, dopóki żyjecie na ziemi”. To brzmi znajomo. Słyszeliśmy to niemal na początku większości rozdziałów.

W ten sam sposób zakończymy. Tak więc, jeśli przejdziemy do końca rozdziału, kiedy się mu przyjrzymy, cóż, w zależności od hebrajskiej, angielskiej Biblii, zakończy się to swego rodzaju przeglądem. „Cokolwiek wam rozkażę, będziecie pilnie to wykonywać. Nie dodacie ani nie odejmiecie”.

Zakaz kultu kananejskiego

Przyjrzyjmy się teraz kananejskiej sekcji zabraniającej kananejskiego kultu. Jest to część, która faktycznie odzwierciedla i brzmi bardzo podobnie do rozdziału 12, czyli części Powtórzonego Prawa, którą pominęliśmy wcześniej.

Tak więc, w wersecie 2 jest napisane: „Zniszczycie całkowicie wszystkie miejsca, gdzie narody, które wywłaszczycie, służą swoim bogom, na każdej wysokiej górze, na pagórkach, pod wiecznie zielonym drzewem. Zburzycie ich ołtarze i roztrzaskacie ich święte słupy. Spal ich Aszery w ogniu. Wytniesz wyryte wizerunki ich bogów i zniszczysz ich imiona w tym miejscu. Nie będziesz tak postępował wobec Pana.

Brzmi to dość surowo, ale pomyślmy o tym przez chwilę.

Powiedzieliśmy na wcześniejszym wykładzie, że miejsce i pamięć są ze sobą powiązane, prawda? To miejsce jest jak Ebal, a Gerizim może przechowywać wspomnienia jak ceremonia ratyfikacji przymierza z Bogiem. Księga Powtórzonego Prawa wydaje się być dobrze obeznana z tym, ponieważ mówi,

że kiedy wchodzisz, istnieje już system kultu, pamięć o czczeniu innych bogów, która jest wryta w tkance tego miejsca. Musisz się go pozbyć, prawda? Tak więc budujemy na idei, że jest jeden Bóg, jedno miejsce kultu. A jednak, kiedy patrzemy na to, jak ludzie mieszkający na tej ziemi oddają cześć, posłuchaj, ile różnych rodzajów miejsc jest wymienionych.

Służą swoim bogom na wysokich górach, na wzgórzach i pod każdym zielonym drzewem. Tak więc, jeśli istnieje wiele miejsc przechowujących pamięć, kult innych bogów i istnieją przedmioty powiązane z tymi miejscami. Tak więc nadchodzi: „i powinniście rozbić i zniszczyć święte filary, spalić Aszerim, czyli święte sadzawki ogniem. Wytniecie wryte wizerunki ich bogów. Zniszczcie ich imię z tego miejsca”.

Teraz, kiedy dojdziemy do tego „ich imienia, wymaż ich imię”. Można to odczytać jako wymazanie imienia Kananejczyków z tego miejsca. Moglibyśmy to odczytać jako wymazanie imion ich bogów z tego miejsca. Więc niszczymy, wchodząc do tego miejsca, które obecnie przechowuje pamięć o uwielbieniu wszystkich tych innych ludzi, i jest to rodzaj uwielbienia, który nie podoba się Bogu. Więc kiedy wejdziecie do tej ziemi, zniszczcie to, wymażcie to; to jak wytrawianie lub wygładzanie tych starych wspomnień, które posiada ta ziemia, i tworzenie nowego rodzaju nawyku oddawania czci.

Szukanie Pana w jednym miejscu, które On wybierze

A więc to jest środkowa część rozdziału. Zaczyna się więc w ten sposób: „Będziecie szukać Pana w miejscu, które wybierze Pan, Bóg wasz, spośród wszystkich waszych pokoleń, aby ustanowić tam swoje imię na mieszkanie, i tam przyjdziecie”. Uznaje się więc, że plemiona wkraczają na tę bardzo zróżnicowaną ziemię, ale Bóg wybierze tylko jedno miejsce i uzna, że to Bóg wybiera, a nie Izraelici.

„Tam będziecie przynosić wasze całopalenia, wasze ofiary, wasze dziesięciny, daniny waszych rąk, wasze wota, wasze ofiary dobrowolne. Pierworodne z waszego bydła i waszej trzody”. Tam też ty i twój dom będziecie jeść przed Panem, waszym Bogiem, i radować się wszystkimi waszymi przedsięwzięciami, w których Pan, Bóg wasz, wam błogosławi. W ogóle nie będziecie robić tego, co my tu dzisiaj robimy; każdy człowiek czynił to, co słuszne w jego własnych oczach. Bo jeszcze nie weszliście do miejsca odpoczynienia, dziedzictwa, które daje wam Pan, wasz Bóg.” W tym momencie słyszycie pełne zrozumienie tego, o czym mówimy, kiedy idziecie do ziemi, w przeciwieństwie do tego, jak my działaliśmy do tego momentu. Kiedy patrzymy na tę listę, widzimy listę wszystkich różnych rodzajów ofiar, które Izraelici na ogół składali przed Bogiem. Księga Powtórzonego Prawa jest bardzo specyficzna, mówiąc, że to ty i cała twoja rodzina wszyscy jesteście w tym wszyscy udają się, by wielbić Boga w jednym miejscu.

Składanie ofiar w wybranym miejscu

Tak więc w wersecie 10: „Gdy przejdziesz Jordan i zamieszkaż w ziemi, którą Pan, Bóg twój, daje ci w dziedzictwo, i da ci odpoczynek od wszystkich nieprzyjaciół twoich wokół ciebie. Abyś żył bezpiecznie, wtedy nadejdzie o tym, że na miejsce, które Pan, Bóg wasz, wybierze na mieszkanie dla swego imienia, będziecie przynosić wszystko, co wam rozkażę, całopalenia i ofiary wasze, dziesięciny i dary rąk waszych oraz wszystkie wyborne wota, które ślubujecie Panu”. A więc znowu lista wszystkich świętych rodzajów ofiar.

„I będziecie się radować przed Panem, Bogiem waszym, wy i wasi synowie i córki, wasze służebnice i niewolnice, Lewita, który jest w waszych bramach, ponieważ nie ma działu ani dziedzictwa z wami. Strzeżcie się, abyście

nie ofiarowali całopalenia ofiary w każdym kultowym miejscu, które widzisz. Ale tylko w miejscu, które Pan wybierze w jednym z twoich plemion”.

Więc znowu mamy tę listę świętych ofiar, które mają być składane tylko w jednym wybranym miejscu. I wszyscy są tam zaproszeni, mężczyźni, kobiety, biedni, bogaci, niewolnicy i właściciele ziemscy. Każdy może iść. Każdy jest mile widziany przy tym stole.

W wersecie 15 jest to rodzaj wyjątkowej części Księgi Powtórzonego Prawa, ponieważ mówi: „Jednakże możecie zabijać i jeść mięso w każdej bramie”. Tak więc, kiedy to oznacza bramy, kiedy mówi bramy, oznacza to w każdym z różnych miast, w których mieszkasz. Tak więc w twoim mieście możesz dokonać uboju mięsa. „Według błogosławieństwa Pana, Boga waszego, które wam daje. Nieczysty i czysty mogą ją jeść, jak gazela i jeleń. Tylko wy nie będziecie spożywać krwi. Wylejecie ją na ziemię jak woda.” Tak więc nie wolno ci jeść w bramach żadnych świętych dziesięcin i ofiar, ale możesz powtarzać ten sam rodzaj czynności; możesz zarznąć zwierzę w bramach, ale kiedy robisz to w bramach, wszyscy są mile widziani – czysti, nieczysti, biedni bogaci, Lewita w bramach miasta, właściciele, wszyscy mogą tam być.

Dystrybucja miejsc

Jest to więc kult Izraelitów. Pokażę, że to bardzo szorstki rysunek. To nie jest zbyt techniczne; może ktoś z Was zna bardziej techniczny sposób na narysowanie tego dla mnie. Ale powiedziałbym, że byłby to rysunek, który przedstawia kod ołtarza Powtórzonego Prawa. Tak więc w Księdze Powtórzonego Prawa 12 otrzymujemy jedno wybrane miejsce. To jest miejsce, które Bóg wybrał na umieszczenie swojego imienia. Jest to miejsce, które przedstawia Boga jako króla, właściciela i egzekutora ziemi.

Z tym miejscem jest połączonych wiele rozproszonych miejsc. Tak więc w centrum mamy Boga i wybrane przez Niego miejsce, ale wszędzie indziej mamy różne miasta i społeczności. Tak więc, w sposób, w jaki to narysowałem, mamy tam małe i duże kręgi w różnych odległościach od wybranego miejsca. Ale wszyscy są połączeni z powodu poświęceń, które wszyscy wnoszą do wybranego miejsca.

Zatem to, czy pochodzisz z dużego miasta, czy może z małej wioski, może być bardzo daleko, a może całkiem blisko, to nie ma znaczenia. Wszyscy udają się w jedno miejsce, i to nie jest wybrane przez Izraelitów, ale wybrane przez Boga – tutaj odbywają się święte ofiary. Teraz możesz wrócić do wszystkich innych rozproszonych miejsc. Można tu także zjeść mięso. Można tu także świętować ze swoją wspólnotą, ale są one święte tylko wtedy, gdy stoi się przed jedynym, prawdziwym Bogiem, w jednym wybranym miejscu.

Narodziny pojedynczego, zjednoczonego narodu

Jest to dla nas naprawdę ważne, gdy weźmiemy pod uwagę kilka rzeczy, które dzieją się w Księdze Powtórzonego Prawa. Zaczynamy dostrzegać rodzącą się ideę narodowości. Pomysł jest taki, że byli niewolnikami w Egipcie. Wędrowali jako grupa ludzi przez pustynię. Ale teraz oni idą do jednej jedynej krainy, a ja muszę stać się jednym pojedynczym ludem. I tak, będą musieli wyrwać się z całkowicie plemiennego sposobu myślenia i plemiennego światopoglądu do narodowego światopoglądu.

Więc już zaczynamy widzieć, że Księga Powtórzonego Prawa nie może się doczekać czasu, kiedy zaczną funkcjonować jako jeden, spójny naród. Jest to dość interesujące w Księdze Powtórzonego Prawa, ponieważ chociaż istnieje kilka różnych czasów, Księga Powtórzonego Prawa uznaje, że istnieją plemiona i że plemiona istnieją częściej niż nie. Księga Powtórzonego Prawa odnosi się do

ludzi jako do braci, braci i sióstr jako równych sobie i w pewnym sensie zaciera te granice, które dzielą ludzi na segmenty i grupy.

Musimy także uznać jedność narodu. Jak zatem zebrać zróżnicowaną grupę ludzi i zjednoczyć ich? Cóż, są zjednoczeni pod jednym prawem, które daje im Bóg. Zatem jedność, która przychodzi do ludzi, wynika z tego, że wszyscy funkcjonują pod tym samym parasolem prawnym. To prawo zostało dane przez Boga. To jest słowo Boże. W ten sposób chce powiedzieć, że w tym wybranym miejscu jako ludzie rozwijacie się najlepiej, jak potraficie.

Jednoczenie narodu w zróżnicowanym kraju

Musimy o tym pamiętać, ponieważ ciągle przeglądaliśmy zdjęcia tej krainy i widzieliśmy, jak bardzo jest ona zróżnicowana. Kiedy początkowo przyglądaliśmy się Księdze Powtórzonego Prawa 7, rozmawialiśmy o tym, jak trudno jest zjednoczyć ludzi żyjących w tym kraju, ponieważ mamy równinę przybrzeżną, pustynię na południu i tereny rolnicze na wzgórzach. Jak zebrać ludzi żyjących na tak zróżnicowanym terenie i zjednoczyć ich w jedną grupę ludzi? Cóż, Księga Powtórzonego Prawa robi to, skupiając się na jednym prawie. Mówi do ludzi; nie ma znaczenia, czy mieszkasz na wybrzeżu, czy mieszkasz na terenach rolniczych, czy jesteś pasterzem na pustyni, czy mieszkasz daleko na południu, gdzie ledwo można przeżyć, wszyscy bez względu na to, teren, w którym żyją podróże, do jednego wybranego miejsca, które zapamiętają. Jest jeden Bóg, jeden zbiór praw, który skupia ich wszystkich razem jako jeden naród.

Tak więc wszystko, co Izraelici uważali za święte, zostało wlane do rodzin i wiosek. Więc pozwólcie, że wezmę tę koncepcję i wrócę do tego zdjęcia, które miałem wcześniej.

Tożsamość narodowa

Mamy jedno wybrane miejsce i rozmawialiśmy o tej idei narodowości, o zabranii tożsamości z jednego wybranego miejsca. Pomyśl o wybraniu jednej z kropek tutaj i powiedz, że to Twoje miasto. Stąd pochodzisz. Może to duży lub mały; może jest bliżej, może daleko, to nie ma znaczenia.

Powiedzmy, że wybieram pochodzenie z zupełnie innego miasta. Może mieszkasz na wybrzeżu. Mógłbym być rolnikiem na wzgórzu, pochodzimy z tak różnych środowisk, ale spotykamy się, aby uczestniczyć w tego samego rodzaju działaniach, aby przypomnieć sobie, że oboje istniejemy pod tym samym rodzajem prawa, które pochodzi od jednego Boga w jednym świętym miejscu.

Więc w pewnym sensie odnawiamy nasze poczucie tożsamości, narodowości i przynależności do siebie, ponieważ oboje zgadzamy się, że to miejsce jest święte. Wracam do domu; przenosimy te same idee tego, co święte, z powrotem do naszych domów.

Teraz naprawdę możemy narysować granicę pomiędzy tym rozproszonym miejscem a tym miejscem oraz tym miejscem a tamtym miejscem, ponieważ wszyscy funkcjonujemy zgodnie z tym samym rodzajem prawa.

A więc pamiętasz, jak Księga Powtórzonego Prawa w rozdziałach 6 i 11 mówi o oznaczaniu miejsc granicznych? Wypisujemy Boże prawo na naszych sercach lub przywiązujemy je do naszych rąk, umieszczając je na wierzchu naszych głów, w postrzeganiu innych ludzi, na futrynach naszych domów, na bramach miast. Co to za prawo? To prawo, które pochodzi od jednego Boga w jednym wybranym miejscu. Tak więc sprowadza zróżnicowaną grupę ludzi żyjących na bardzo zróżnicowanym terenie, jednocząc ich jako jeden naród pod jednym kodeksem prawnym.

A potem, kiedy ci ludzie redystrybuują z powrotem do swoich różnych miejsc, tak naprawdę zabierają tę jedność z powrotem do swoich rodzinnych miast.

Myślę, że to jest sedno Księgi Powtórzonego Prawa 12.

Kiedy przejdziemy do rozdziałów 13, 14 i 15, które będą następnym wykładem, nadal skupiają się na Bogu i świętości Boga w jednym wybranym miejscu, ale potem mówią o tym, jak rozprowadzić to w okolicznych miastach.

To jest doktor Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 6 z Księgi Powtórzonego Prawa 12.